

1636 Slaget vid Wittstock (DE10)

Description

Slaget vid Wittstock utkämpades den 24 september 1636 (enligt juliansk tideräkning) eller 4 oktober 1636 (enligt gregoriansk tideräkning) mellan Johan Banérs armé och en allians av de kejserliga styrkorna. Slaget stod strax söder om staden Wittstock i Mark Brandenburg,



Efter protestanternas nederlag i slaget vid Nördlingen 1634

var den svenska arméns närvaro i Tyskland hotad. Den tidigare bundsförväntan Georg I av Sachsen bröt med Sverige och ingick förbund med den katolske kejsaren. Även Danmark sällade sig till de krafter som försökte minska Sveriges inflytande i Tyskland. Den 12 september 1636 bröt den svenska armén upp från sitt läger i Parchim 80 km söder om Rostock. De följande dagarna präglades av



marscher för att positionera de egna styrkorna i ett så fördelaktigt läge som möjligt. Den svenska armén bestod av 16.000 stridande soldater, varav en tredjedel var svenskar, medan resten utgjordes av tyskar, skottar och engelsmän.

Johan Banér, som förde befälet över den svenska armén, var en av sin

tids största militära befälhavare. Han ledde själv den högra flygeln med hjälp av Lennart Torstenson. Som chef över den vänstra flygeln sattes generallöjtnant James King, som till sin hjälp hade Torsten Stålhandske. Den svenska centern, vilken inledningsvis stod som reserv, anfördes av den skotske

generalen Alexander Leslie. Inom den katolska och sachsiska armén kunde man inte enas om en gemensam befälhavare utan deras styrkor leddes av Hatzfeldt på högerflygeln, italienaren Marazzino i centern och Johan Georg I, som som vanligt ledde sina egen sachsiska styrkor på vänsterflygeln. Den svenska högerflygeln gjorde en manöver och drog sina styrkor österut, och katolikerna tvingades förfölja dem och därigenom ge upp sina goda positioner. Den svenska vänsterflygeln lämnade slagfältet och den svenska centern (infanteriet) anföll fiendens center. Den svenska vänsterflygeln anföll i skymningen katolikernas center och krossade den. Slaget vid Wittstock var en av Johan Banérs största segrar. Det var dock en dyrköpt seger med stora förluster särskilt bland de svenska och finska förbanden. Banér själv ansåg, att slaget så när hade förlorats på grund av kommendörens av von Eckstädt, uppträdande. Vitzthum von Eckstädt hade ryckt fram med t, trots Banérs tydliga order om omedelbart understöd.



General Baner, Torstenlohn nach Malheurstrich nach den Auen bei Wittstock.

I Wittstock söder om stadens järnvägsstation finns en minnessten,

Schwedenstein, som placerats på den plats där Johan Banér enligt den lokala traditionen lät hålla tacksägelsegudstjänsten efter slaget. I Wittstock finns även Museum des Dreissigjährigen Krieges, (*Museet för trettioåriga kriget*), som är inrymt i stadens biskopsborg och har en utställning om slaget. Under 2012 anordnade det arkeologiska museet i Brandenburg an der Havel en temautställning om slaget.

Deltagande svenska regementen och dessas traditionsbärare

Upplands ryttare	Livgardet
Östgöta kavalleriregemente	Försvarets helikopterflottilj
Kronobergs regemente	Marinbasen
Jönköpings regemente	Göta ingenjörregemente

(delvis utdrag ur Wikipedia)

Category

1. Fältslag

Date Created

2015/02/18

Author

christian

default watermark